

Η Μάχη για τον Δημόσιο Χώρο

Προκήρυξη που κυκλοφορεί με την ευθύνη της αντιφασιστικής συνέλευσης **autonome antifa** • Φεβρουάριος 2016

για επικοινωνία: autonome.antifa@yahoo.com

Τα όσα στήνονται εναντίον μας πν τελευταία δεκαπενταετία έχουν κοινό παρονομαστή: πν αστυνομία

Το ένα μισό από όσα στήνονται εναντίον μας τα τελευταία χρόνια είναι αισθητό στο πετσί μας.

Είναι οι μισθοί που κόπηκαν στο μισό. Τα αφεντικά που ξεσαλώνουν στις πλάτες μας. Οι μαύρες δουλειές που έχουν γίνει κανόνας. Οι ναζιστές που έγιναν αξιοσέβαστη πολιτική δύναμη. Και πάει λέγοντας.

Το άλλο μισό από όσα στήνονται εναντίον μας τα τελευταία χρόνια είναι ανεπαίσθητο, ειδικά αν κάποιος έχει για αποκλειστικό του οδηγό την καθημερινή εμπειρία.

Είναι η όξυνση των διεθνών διακρατικών ανταγωνισμών από το Βόρειο Αφρική μέχρι την νοτιοανατολική Ασία και η ειδική της έκφραση στη γειτονιά μας, δηλαδή η διάλυση του Ιράκ, της Λιβύης, της Συρίας και της Ουκρανίας. Είναι επίσης η εμπλοκή του ελληνικού κράτους σε αυτή τη διάλυση. Το ελληνικό κράτος βοήθησε την εισβολή στο Ιράκ το 2003, συμμετείχε στη διάλυση της Λιβύης το 2011 και τώρα τελευταία συμμετέχει στην «συμμαχία κατά του ISIS» προμηθεύοντας με πυρομαχικά και ποιος ξέρει τι άλλο τους Κούρδους του Ιράκ και ποιος ξέρει ποιον άλλον. Το ελληνικό κράτος προσβλέπει σε οφέλη από αυτή την υπερδεκαετή υποστήριξη πολεμικών επιχειρήσεων στη γειτονιά του. Ορισμένα από αυτά τα οφέλη είναι ήδη ορατά. Η αποσταθεροποίηση του «προαιώνιου εχθρού», δηλαδή του τουρκικού κράτους, επίσης εξελίσσεται για μια δεκαετία και αυτή τη στιγμή έχει καταλήξει σε έναν διαρκή εμφύλιο στην νοτιοανατολική Τουρκία, σε οξυτάτη πολιτική κρίση και σε μια σύγκρουση με το ρωσικό κράτος.

Οι δύο διαδικασίες, η εμπειρικά αισθητή υποτίμηση των ζώων μας

από τη μια, η ανεπαίσθητη πολεμική εμπλοκή στην ευρύτερη γειτονιά που έχει πάρει φωτιά από την άλλη, είναι στενά συνδεδεμένες. Αν μη τι άλλο γιατί καταλήγουν σε κοινά αποτελέσματα: στην όλο και πιο έντονη προσπάθεια ελέγχου του δημόσιου χώρου με εργαλείο την αστυνομία.

Η «εμφανής αστυνόμευση» έχει στόχο τον αστυνομικό έλεγχο του δημόσιου χώρου και τελικά τον έλεγχο της εργασίας

Το μεγαλύτερο ελληνικό κρατικό εγχείρημα της δεκαετίας του '90 δεν ήταν η προετοιμασία των Ολυμπιακών αγώνων του 2004 ή η έξοδος των ελληνικών τραπεζών στα Βαλκάνια. Ήταν η δημιουργία ενός καθεστώτος αυθαίρετης παρανομίας που αφορούσε το 10 με 15% της εργατικής τάξης της χώρας. Οι μετανάστες εργάτες, εκατοντάδες χιλιάδες από αυτούς, δούλεψαν σκληρά και για χρόνια χτίζοντας το ελληνικό όνειρο. Και κάθε στιγμή αυτών των χρόνων ήταν αντιμέτωποι με το φάσμα της απέλασης. Με τους μετανάστες εργάτες για πειραματόζωο, η ελληνική αστυνομία οργανώθηκε ώστε να μπορεί να ελέγχει τον δημόσιο χώρο, να εντοπίζει, να ποινικοποιεί και τελικά να τιμωρεί καθημερινές συμπεριφορές. Τα αποτελέσματα ήταν θεαματικά: οι μετανάστες εργάτες (ξαναλέμε: εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες) βρισκόταν υπό διαρκές καθεστώς απαγόρευσης κυκλοφορίας. Οι απελάσεις μετριοούνταν σταθερά σε 450.000 τον χρόνο· και φυσικά αυτοί οι απελαθέντες εργάτες ξαναγύριζαν για να πιάσουν κάποια άλλη ή την ίδια σκατοδουλειά ακόμη πιο υποτιμημένοι και πιο φοβισμένοι. Αυτή η καθημερινή μαζική αστυνομική ενασχόληση προσέφερε πάρα πολλά στο μεγάλο

κοινωνικό εγχείρημα της δημιουργίας ενός κρυφού ελληνικού απαρτχάιντ. Ήταν η έμπρακτη κρατική εκδοχή του διάχυτου κοινωνικού ρατσισμού. Ταυτόχρονα ήταν και σχέδιο εργατικής πολιτικής. Ταυτόχρονα ήταν και σχέδιο ελέγχου του δημόσιου χώρου δίχως να ενοχλούνται τα «δημοκρατικά αισθήματα» κανενός δημοκράτη.

Υπάρχουν σοβαρά διδάγματα να αποκομίσουμε από αυτό το παλιό επεισόδιο. Πρώτα πρώτα, η διαρκής αστυνόμευση των δημόσιων χώρων, μπορεί να χρησιμοποιεί το «έγκλημα» σαν πρόσχημα, οι στόχοι της όμως έχουν να κάνουν με την διαχείριση της εργατικής τάξης. Οι δημόσιοι χώροι είναι συνδεδεμένοι με τους χώρους εργασίας. Και είναι δυνατόν στους δημόσιους χώρους να ασκηθεί εργατική πολιτική.

Η «εμφανής αστυνόμευση» μας κάνει παρέα από το 2009 και μετά

Από το 2009 και μετά, η μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε ενάντια στους μετανάστες εργάτες άρχισε να χρησιμοποιείται και ευρύτερα. Ο έλεγχος του δημόσιου χώρου στήθηκε γύρω από νέες «παραβατικές συμπεριφορές» που πήραν το συλλογικό όνομα «ανομία»: εδώ κωρούσαν όλα, από την αφισοκόλληση μέχρι την απλή παρουσία σε πλατείες και φυσικά το παλιό «πρόβλημα» έστω και της ύπαρξης των μεταναστών εργατών. Ο έλεγχος αυτής της «ανομίας» ανατέθηκε στη διπλή δράση του κράτους και του παρακράτους. Από τη μια η ελληνική αστυνομία έστησε νέα ένοπλα σώματα προσανατολισμένα στον δημόσιο χώρο και στη σύναψη «σχέσεων με την κοινωνία». Είναι η βαλκανική εκδοχή των αγγλοσαξονικών ιδεών του τύπου «αστυνομικός της γειτονιάς». Από την άλλη οι νεοναζι της χώρας πριμοδοτήθηκαν όσο δεν έπαιρνε άλλο από τα μμε, τις μυστικές υπηρεσίες και την αστυνομία και εξελίχθηκαν σε παράγοντα ελέγχου του δημόσιου χώρου. Οι ναζιστικές ομάδες είναι η βαλκανική εκδοχή των αγγλοσαξονικών «ομάδων φύλαξης γειτονιάς».

Το δεκαπενθήμερο πογκρόμ που έλαβε χώρα στον Άγιο Παντελεήμονα τον Μάη του 2011 ήταν η πλέον εμβληματική στιγμή αυτής της διαδικασίας. Η συνεργασία αστυνομίας και νεοναζι, η προσπάθεια ελέγχου των κατώτερων στρωμάτων της εργατικής τάξης μέσω του πολιτικού και στρατιωτικού ελέγχου του δημόσιου χώρου εκεί

και τότε εμφανίστηκαν στην πιο κραυγαλέα τους μορφή. Αλλά δεν πρέπει να αφήνουμε τέτοιες εμβληματικές στιγμές να μας κρύβουν την συνολική διαδικασία.

Η διαδικασία είναι ο πολιτικός και στρατιωτικός έλεγχος του δημόσιου χώρου. Προσβλέπει στον έλεγχο της εργατικής τάξης. Τροφοδοτείται από την κρατική συνειδητοποίηση ότι οι καιροί που έρχονται είναι καιροί επίθεσης στην εργατική τάξη και πολεμικών εμπλοκών. Μέχρι τώρα έχει τους νεκρούς της: τον Νικολά Τόντι, τον Παύλο Φύσα, τον Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο, τους ανώνυμους μετανάστες εργάτες που χάθηκαν τον Μάη του 2011. Αλλά αυτοί οι νεκροί δεν είναι παρά οι ακραίες στιγμές μιας διαρκούς υπόκωφης κρατικής προσπάθειας. Για κάθε νεκρό, εκατοντάδες πλατείες και γειτονιές ανασχεδιάζονται, χιλιάδες μπάτσοι περιπολούν, δεκάδες χιλιάδες λέξεις γράφονται γύρω από «προβλήματα» που δέκα χρόνια πριν απλά δεν υπήρχαν, εκατομμύρια στόματα το βουλώνουν και εκατομμύρια σώματα περιορίζονται. Η καταθλιπτική καθημερινή πίεση είναι εμπειρικά αισθητή σε όποιον αράζει σε πλατείες, σε όποιον πάει στο γήπεδο, σε όποιον κυκλοφορεί στο δρόμο, σε όποιον αναγκάζεται να δουλέψει την Κυριακή, σε ολόκληρη την πολυεθνική εργατική τάξη.

Διαδήλωση στόμα με στόμα

Διαδηλώσεις σαν και αυτή που βλέπετε, έχουν κατά καιρούς γυρίσει στο δρόμο δεκάδων γειτονιών της Αθήνας. Είμαστε άντρες και γυναίκες, εργάτες και εργάτριες, αντιφασίστες και αντιφασίστριες. Ξεκινήσαμε να κάνουμε διαδηλώσεις σαν και αυτή που πέρασε από τη γειτονιά σας από το 2011 και μετά, από την αρχή της ανόδου της Χρυσής Αυγής. Η ιδέα είναι απλή: δείχνουμε στην αστυνομία και στους φασίστες ότι οι δρόμοι δεν είναι δικοί τους. Δείχνουμε σε εμάς και τους ομοίους μας ότι ο δημόσιος χώρος δεν είναι ιδιοκτησία του κράτους και των φίλων του και ότι ο δημόσιος λόγος δεν είναι ιδιοκτησία των ΜΜΕ. Αποδεικνύουμε ότι παρότι τεράστιες δυνάμεις συγκεντρώνονται εναντίον μας, δεν είμαστε ανίσχυροι, δεν είμαστε ανίσχυρες.

Διαδηλώσεις σαν και αυτή που πέρασε από τη γειτονιά σας δεν είναι μόνο αξιοπερίεργο θέαμα.

Είναι παρακαταθήκη για τους καιρούς που θα 'ρθουν.

Οι **autonome antifa** που συζήτησαν, πλήρωσαν και μοιράζουν αυτή την προκήρυξη είναι μια αντιφασιστική συνέλευση που συζητάει και δρα στην Αθήνα.

“Συνέλευση”: Δηλαδή οριζόντια οργάνωση -άνεργοι και εργαζόμενοι, μαθητές και φοιτητές, άντρες και γυναίκες που μαζεύονται και αποφασίζουν όλοι μαζί.

“Αντιφασιστική”: Δηλαδή, όλοι μας καταλαβαίνουμε πολύ καλά πως ετούτη η κοινωνία είναι μια ταξική κοινωνία· και ότι μέρα με τη μέρα γκρεμίζεται στα κεφάλια μας, ακριβώς όπως τα είπαμε παραπάνω. Η μοναξιά, ο ρατσισμός και η ρουφιανιά που βασιλεύουν γύρω μας, είναι τα μπάτσα από αυτό το γκρέμισμα.

Autonome Antifa - Αντιφασιστική Συνέλευση: Δηλαδή, μπροστά σε αυτό το γκρέμισμα, να μην είμαστε ούτε μόνοι, ούτε φοβισμένοι, ούτε αδύναμοι.

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

**autonome
antifa** ★

autonome.antifa@yahoo.com

autonomeantifa77.wordpress.com

